

शं. ७२

संस्कृत

३४५६

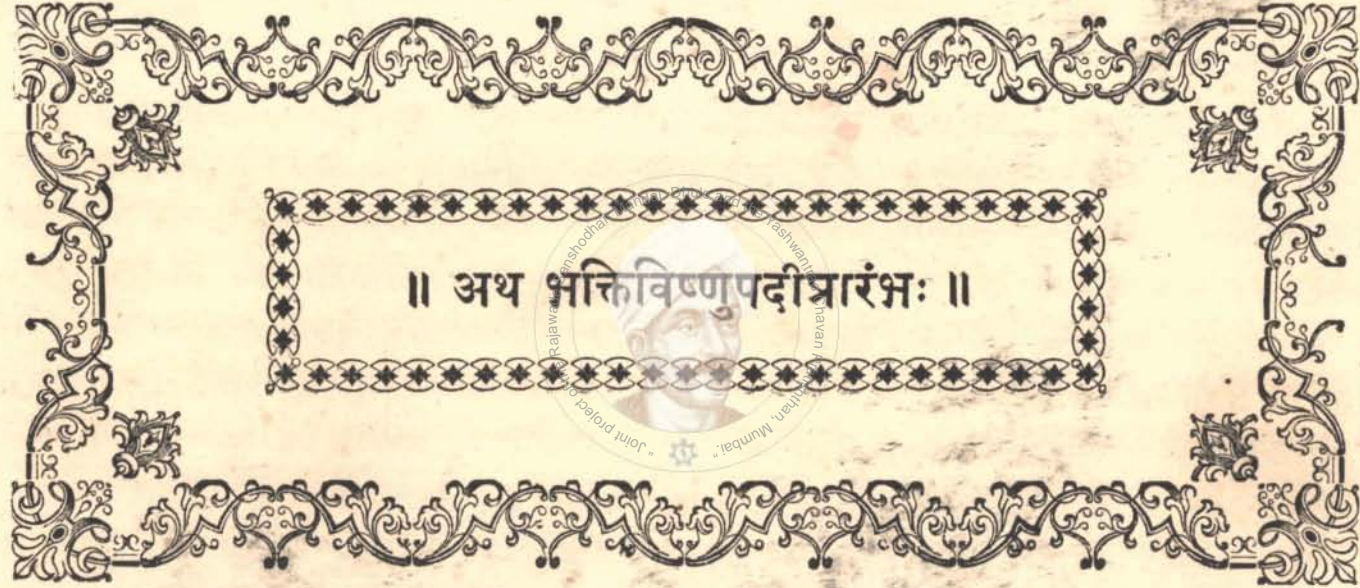
पुराण

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

१९०५

1)

॥ अथ भक्तिविष्णुपदीप्रारंभः ॥

(2)

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीशं वंदे ॥ विश्वाकारं निराकारं सच्चित्तुखमनामयं ॥ ब्रह्मधीमहि विष्णवा
ख्यं ब्रह्मधीमहितं हियत् ॥ १ ॥ श्रीशं वंदे तमहं स्वभक्तवांछितसुरद्रुमं नित्यं ॥ अपिसर्वमंग
लेशः शंभुर्यभजति संततं भक्त्या ॥ २ ॥ आहवभूम्यां रम्यां प्रादुर्भूतिनिजां समाधृती ॥ सीतारा
मपदाब्जे श्रियं वितनुं तां सतां भजतां ॥ ३ ॥ परामोदात्मायः सकलसुमनः श्लाघ्यमहिमाघनच्छा
यः सर्वांगमफलतया भाति संततं ॥ त्रितापान्निःशेषं हरति परहंसैश्वरसहितः सदा रामः शीतान्वित
इह सुखायास्तु भवताम् ॥ ४ ॥ वंशीधराकाचनमेव काऽस्ति सेदेवतासात् दृदिमेव कास्ति ॥ या
चस्वनाम्ना सकला घनाशातैव भूयात्स फलाघनाशा ॥ ५ ॥ यदंजनाभं वरकं जनाभं धनं ज

१. आहवोयुद्धयज्ञयोरिति मेदिनीकरः २. सीतापक्षे स्त्रीलिङ्गैकवचनं रामपदाब्जपक्षे नपुंसकद्विवचनं ३. सीतापक्षे आत्मने
पदैकवचनं रामपदाब्जपक्षे परस्मैपदद्विवचनं ४. आमोदो गंधर्षयोरिति मे ५. रामः आरामश्च ६. शीतानभः सरितिलां
गलपद्मतौ च शीतादशाननरिपोः सहधर्मिणी च ॥ शीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च शीतोऽलसे च वडुवाररतौ च दृष्टति तालव्यादौ धरणिः ॥
७. निविडाशा

भ० वि०

॥१॥

(3)

याज्ञानतमोवभंज ॥ तद्धामनित्यंबहुधामनोमेचलंविदध्यादचलंपदाब्जे ॥ ६ ॥ आश्रित्य
यंजनोऽयंसफलंप्रकरोतिमानवंदेहम् ॥ तंबोधाप्त्यैभक्त्याश्रमिद्गुरुमेववंदेहम् ॥ ७ ॥ अ
ज्ञानध्वांतहरःप्रबोधकृन्मार्गदर्शीच ॥ रविरपिगुरुस्तुलोकेनतापदःसन्नतापदोहंति ॥ ८ ॥
गुरुमप्यचलंस्वशिरसिधृत्वासंसारसागरमपारं ॥ अपिपतितःसंसरतिचलघुसंगान्मज्जती
तिगुरुचित्रं ॥ ९ ॥ विष्णुपदोद्भूतिमतीशब्दमयीविष्णुभक्तिविष्णुपदी ॥ समुदीर्यतेत्रसरसा
खिलमलहंत्रीचसकलफलदात्री ॥ १० ॥ श्रेयःसाधनमेतद्भक्तिर्भावेनभवतियाविष्णौ ॥ अंतर्ब
हिरपिपंकंहरतिसदाभातिभक्तिविष्णुपदी ॥ ११ ॥ प्रज्ञानविज्ञानवतमिदीयाविद्याऽनवद्या
ममकापिनैव ॥ पद्यंनहृद्यंयदिमेतथापिभाव्यसुकाव्यंविभुवर्णनेन ॥ १२ ॥ यन्निर्गुणंके
वलमक्षरात्मविभातिनोदृश्यतएवकैश्चित् ॥ तथैवकाव्यंममभक्तिलुब्धैरालोक्यतेसाधुगु
णंयथास्यात् ॥ १३ ॥ नमेस्तिखेदोविगुणेपिकाव्येगुणस्यलेशोस्तियतोमुरारेः ॥ सएव

१. आकाशं हरिचरणंच २. ब्रह्म वर्णाश्र

मं० तरं०

॥१॥

॥१॥

(3A)

दोषानपहंत्यशेषान्गुणाधिकत्वेनविराजतेच ॥ १४ ॥ लाभस्तेषांसंततंसर्वदिक्षुतेषामेव
स्याज्जयोऽव्याहतश्च ॥ येषांश्रीमानुत्पलश्यामलांगःप्रेम्णावद्धोमानसेवासुदेवः ॥ १५ ॥
परान्परंपरायणंपुरारिपद्मजार्चितंफर्णाद्रशायिवस्त्वदोबहुप्रदंबलंसताम् ॥ भवोत्थभी
तिभिन्निषड्मंतमनीषिणामहोपवर्गसंयुतंसदाऽपवर्गदानदक्षिणम् ॥ १६ ॥ अथयुग्मम्
चरन्वेनगाःपिरपालयनयश्छविमनोज्ञांदधदभ्रनीलां ॥ जयत्यसंख्यानपिकामदेहान्झरःकृपा
याविबुधाञ्चितांघ्रिः ॥ १७ ॥ सएवसर्वोत्तमएकईशःशक्रारिनाशायशंयोद्धृता
रिः ॥ सतांसदारक्षणदीक्षितोऽस्तिकोन्यस्ततोवापरिसेवनीयः ॥ १८ ॥ क्षराक्षराभ्यां
भगवानतीतःसाच्चित्सुखात्माऽखिलसत्त्वरूपः ॥ सर्वोत्तमोवेदविदांमतोयस्ततोऽन्यतःस्यादभयं
कुतोवा ॥ १९ ॥ निजंपदंभक्तजनाय केनदत्तंविनाश्रीयदुनायकेन ॥ स्मृतिप्रसन्नं
स्वजनस्यचित्तंपरोकरोत्कोवदजातुचित्तम् ॥ २० ॥ यद्भयचकिताःसर्वेयत्कृपयानि

(५)

भ० वि०

॥२॥

जपदस्थिरादेवाः॥सकलेश्वरःससेव्यःकिंभितैस्तैःसुरैरन्यैः ॥ २१ ॥ हतेहिरण्येपिन
कोपशांतिर्यदानृसिंहस्यतदामुरास्ते ॥ पलायितादूरतरंमृगावांसजंबुकोभूद्वरुणस्तुसार्थः ॥
२२ ॥ नकोपवश्योभगवान्मुकुंदःस्वभक्तवात्सल्यरसकसक्तः ॥ प्रल्हादसंदर्शनमात्रतोयंतो
भवच्छांततमोमुदात्मा ॥२३॥ किंप्रभुभिर्बहुभिस्तैःसुसेवितैरपिमितप्रदैःसातैः ॥ इनमंडल
वर्तीयोऽमरेन्द्रबन्धुःसएवसेव्यइनः ॥२४॥ राजानःसंत्वेतयक्षश्चंद्रस्तथानृपःक्षत्रं ॥ राजा नः
सतुरामेविश्वंयत्सत्तयाभाति ॥२५॥ नियंताखिलानांजगद्धेतुभूतोयतो नोत्तमोनैवभावीन
भूतः ॥प्रकशात्मकोऽतस्तमोनाशहेतुःसकिंत्वयतनोधिपार्तिंधुसेतुः ॥ २६ ॥ यजंतु
देवान्क्रतुभिश्चसांगैर्ब्रजंतुतीर्थान्यपितानितानि ॥ तपांसिभूयांसिसमाचरंतुहरिपरित्यज्य
तरंतरेतकः ॥ २७ ॥ वैदैःक्रियोपास्तिपरैःसन्नग्रैर्वेदांतवाक्यैर्निजबोधकृद्भिः ॥ संवर्ण्यतेऽ
सौजगदीशएकःसच्चित्सुखात्माहरिरेवसेव्यः ॥ २८ ॥ योविधींद्रमुखदेवमानितःकोपरोवद

१. वाशब्दइवार्थे २. जंबुकौक्रोष्ट्वरुणाविल्यमरः ३ इनःपत्यौनृपार्कयोरितिमे०

म० तर०

॥१॥

॥२॥

(GA)

विभूतिमानितः ॥ यत्सुदुर्लभतरं सुरोगतस्तत्प्रयच्छति निजायरागतः ॥ २९ ॥ विधीश
शक्राद्यमरैर्निजेष्टलाभाययः सेव्यत एव सर्वैः ॥ अस्मान्मुकुंदात्सदयादधीशान्नास्माननाथा
न्परिपातुमीशः ॥ ३० ॥ यः सर्वदृष्टो भगवाननंतो लीलातनुः साधुजनावनाय ॥ स्वभक्त
वांछामरवृक्ष एकः कोन्यस्ततो वा परिसेवनीयः ॥ ३१ ॥ संसारे संसरणं दुःखकरं सेवया प्रभोर्ना
स्य ॥ तस्मान्द्रजनीयोऽसौ कारुणिकः शान्ततम एकः ॥ ३२ ॥ अपुनर्जननायकं भजेत्सुरवं
द्यं यदुनायकं विना ॥ सकलास्वपि देवतास्त्रयं भजनीया भृगुणोदितः स्वयं ॥ ३३ ॥ देवा अ
भिसेवाभिहविष्णोर्वांछंत्यवाप्यमानवतां ॥ मानवतामग्रगताप्यतोस्तिकाकथय मूढमानव
तां ॥ ३४ ॥ अकामतः कश्चन कामतो वा भक्त्या च दंभेन हरिं भजेद्यः ॥ ब्रजेत्पुमर्थाश्चतुरः स
जंतुर्हरेर्हि भक्तिर्विफला क्वचिन्न ॥ ३५ ॥ यस्यां न न्यूनत्वं सा संपच्छ्रीहरेः प्रसादेन ॥ यस्यां
न्यूनत्वं साऽसंपच्छ्रीहरेः प्रसादेन ॥ ३६ ॥ स्तन्यस्य मातुर्यदितेन कांक्षास्य तत्कर्मफला

१. विभूतिमान् इति इतिपदच्छेदः २. कल्पवृक्षात् ३. नरत्वं

(5)

भ० वि०

॥३॥

भिलाषं ॥ जन्यस्यविष्णुंजनकंभजाशुधन्यस्यमार्गःप्रथितोयमत्र ॥ ३७ ॥ अधीत्यविद्याः
सकलाःप्रयत्नाद्विचार्यभूयोपिचताःसमस्ताः ॥ सिद्धांतएषोत्रकृतोमुनींद्रैःसेव्यश्चिदानंदव
पुर्मुकुंदः ॥ ३८ ॥ गंगाधराख्यदेवस्यजनस्थाननिवासिनः ॥ कृतांवस्तुतरंगोयंपापतापनि
वारकः ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभक्तिविष्णुपद्यामंगलाचरणनिरूपणंनामप्रथमस्तरंगःसमाप्तः ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ अथस्वधर्माचरणनिरूपणम् ॥ वर्णाश्रमाचारपथप्रसक्तःसदाहरिं
योभजतेसभक्तः ॥ स्वयंसमुत्तीर्णभवाणवःसन्नन्यांश्चसंतारयतीहलोकान् ॥ १ ॥ आ
ज्ञादिवेदाजगदीश्वरस्यवेदोदिताचारममुंभजस्व ॥ आचारहीनंनपुनंतिवेदानदेवतास्तीर्थ
जलानिवानं ॥ २ ॥ गीतासुंगीताहरिणास्वयंयेमुमुक्षधर्माःकिलचित्तशुद्धयै ॥ यो
नाचरेत्तान्विहितान्पुमान्सभवेद्विगीताचरणोत्रलोके ॥ ३ ॥ यत्स्वीयवर्णाश्रम
धर्मकर्मगुणान्वितंवाविगुणंतथापि ॥ तदेवसन्मानसशुद्धिकारित्यजेन्नधीमांस्ततइष्ट

१. कृतौ अस्त्वितिपदछेदः २. निद्याचरणः गीतारहिताचरणश्च,

स्व० तरं०

॥२॥

॥३॥

(5A)

लाभः ॥ ४ ॥ श्रेयान्स्वधर्मोविगुणस्तथापिधर्मात्परस्मान्द्वयदाहुणाढ्यात् ॥
यत्रामयेकूतरंनियोज्यंतत्रौषधंकिमधुरंविधेयं ॥ ५ ॥ ब्रह्मर्षयोवापिनृपर्षयोवाव
सिष्ठमुख्याजनकादयश्च ॥ कर्माणिकृत्वैवनिजोचितानिययुःपदंतद्यमिनांयदिष्टम् ॥ ६ ॥
गृहेवसंतोहरिमर्चयंतःस्वधर्ममेवानिशमाचरंतः ॥ धन्यावदान्याविवुधेषुमान्याभवंत्य
वन्यामिहमानवास्ते ॥ ७ ॥ कृष्णार्पणंकर्मसमाचरन्सन्फलाभिलाषंकुरुमाकदा
पि ॥ भूमौवसन्सात्विकशीलएवनतामसोवाभवराजसश्च ॥ ८ ॥ सत्त्वेनयोभजोद्वि
ष्णुंयातिसात्विकतामसौ ॥ प्राप्नोतिसपरंधामनैवराजसतामसौ ॥ ९ ॥ कृष्णार्पणंकर्मस
माचरंतःस्वाचारतोलोकमुषादिशंतः ॥ ऋजुस्वभावेनसमुल्लसंतोनोदारतांतेकिमुयंतिसंतः
॥ १० ॥ धर्मैकसंस्थापनहेतुतोत्रजन्मान्यनेकानिबिभर्तिकाले ॥ तस्यप्रियंधर्मविवर्जितःसं
श्रिकीर्षसित्वंवदकिंविमूढ ॥ ११ ॥ आचित्तशुद्धिप्रविहायकामंधर्म्याणिकर्माणिकुरुष्वनि
त्यम् ॥ ततोलभस्वाच्युतसत्प्रसादंभक्तिविरक्तिविमलांचमुक्तिम् ॥ १२ ॥ सदाचारविचारा

(6)

भ० वि०

॥४॥

भ्यांसहितोऽनलसःसुधीः ॥ स्वतेजसादुराधर्षो जायतेनृपवद्भुवि ॥ १३ ॥ आचाराह्मतेषु
द्विसिद्धिबुद्धियशोऽपिच ॥ अनाचाराद्भवत्येवताभिस्तेनचवर्जितः ॥ १४ ॥ कर्मणःखलुगर्ह्य
स्यफलंवहुभयावहम् ॥ तथ्यदानदयाधर्मैर्नरत्वंभजकेशवम् ॥ १५ ॥ अयमेवहिसन्मार्गो
हरेःसंतोषकारकः ॥ एतत्समंभवेत्पुण्यंनाध्वराणांशतैरपि ॥ १६ ॥ अध्वरीतिप्रसिद्धो
पिनाध्वरीतिर्मतोबुधैः ॥ साध्वानंदपदंलभ्यंनाध्वराणांशतैरपि ॥ १७ ॥ दुष्कर्मणःपरिणति
र्बुहुदुःखदात्रीभुक्तापिभुज्यतइहप्रतिधस्रमेपा ॥ कृत्वास्वकर्मनरशर्मदरामभद्रसंतोषका
रकमपुनर्भवमाप्नुहित्वंम् ॥ १८ ॥ अधर्मवंतःकिलभाग्यवंःसुकांतिमंतोनहरिंभजंतः ॥
दीपाइवस्वीयविनाशकालेसमुज्वलंतोऽस्तमिताभवंति ॥ १९ ॥ परंपराप्राप्तममुंप्रसिद्धंस्व
धर्ममेवानिशमाचरन्सन ॥ हरिंभजेतात्महितायधीमांश्छेयोऽयनांशिष्टजनोक्तमेतत् ॥ २० ॥
धर्मज्ञानायधर्मज्ञविप्रवर्गःसुसेव्यताम् ॥ यातितस्मात्सएवादौसुधियापरिसेव्यताम् ॥ २१ ॥

१. रीतिःस्त्रियांस्पंदप्रचारयोरितिमेदिनीकरः

स्व० तर०

॥२॥

॥४॥

(6A)

आचारएवप्रथमःस्वधर्मोव्यासोक्तिरेपाजगतिप्रसिद्धा ॥ तद्वोधलब्धैद्विजवर्यसेवाकार्यासदा
बुद्धिमतानरेण ॥ २२ ॥ यदन्नदानेनसुतृप्तिभाजोदेवाश्चसर्वेपितरोभवन्ति ॥ व्रतानिकर्मा
ण्यखिलानिसद्यःसंपूर्णतामत्रकिलव्रजन्ति ॥ २३ ॥ विप्राणाविप्राणामास्योदितमंत्रतोपिपा
षाणाः ॥ तेहरयन्तिहरन्त्यपिहरन्तिदुःखातिददतिसमभीष्टम् ॥ २४ ॥ स्वाचारयुक्ताहरिशंभुभ
क्ताविवेकवन्तःसमुपादिशन्तः ॥ येब्राह्मणावेदविदोमहान्तःश्रेयोर्थिभिस्तेपरिसेवनीयाः ॥ २५ ॥
अहरहर्निजकर्मसुतत्पराःसुभसितेनमृदालसिताश्रये ॥ हरिहरस्तुतिपाठरताःसदाभजत
तान्विनयाद्भुविभूसुरान् ॥ २६ ॥ एवंस्ववर्णाश्रमधर्मसक्ताहरिहरंवाभजतैक्यभावात् ॥ भ
जन्तियेभेदधियात्रकेचिच्चवन्तितेतत्वतएवमूढाः ॥ २७ ॥ दृग्दोषेणयथाज्योतिरेकंसत्दृश्यतेद्वि
धा ॥ मोहमत्यातथैवैतौभिन्नौहरिहरौकिल ॥ २८ ॥ श्यामगौरवपुषीसदैवतेप्रेमगौरवपु
षीसुदैवते ॥ येवृषाकपितयाप्रकीर्तितेप्रत्ययादपितयोःस्त्रियैतथा ॥ २९ ॥ नांतरंतुकिलवि

१ हरिरिषआचरन्ति २ हरइवआचरन्ति ३ शिवविष्णुवृषाकपीत्यमरः ४ विज्ञात् स्त्रीप्रत्ययाच्च ५ वृषाकपाद्यौश्रीगौर्यावित्यमरः

भ० वि०

॥५॥

(७)

द्यतेतयोर्नाऽतरंयद्दहमन्यतेकुधीः॥यातिनैवसुगतिंकदाप्यसौयाऽतिरम्यसुखचिन्मयीसती३०
परिचरंतिहरिंशिवनिंदकाःपरिचरंतिहरंहरिनिंदकाः ॥ नहितमंशुवतेवततेनरांनहितयोः
क्वचिदस्तिविभिन्नता॥३१॥यथोचितंकर्मसमाचरन्सन्ननन्यभावेनहरिंहरंवा ॥भजेतधीमान
फभिलाषःपारंसमीयाद्भवसागरस्य ॥ ३२ ॥ गंगाधराख्यदेवस्यजनथाननिवासिनः॥कृताव
स्तुतरंगोयंपापतापनिवारकः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभक्तिविष्णुपद्यांस्वधर्माचरणनिरूपणंनामाद्वि
तीयस्तरंगः ॥ २ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ श्रीगणेशायनमः॥अथसत्संगनिरूपणम्॥आदोसज्जनसंगात्कथाहरेरघहाराःसुरसयुक्ताः॥
श्रद्धारतिश्र्वभक्तिस्ताभिस्तस्मात्सएवसंपाद्यः॥१॥साधुर्यत्रवसेत्तत्रप्रायःश्रीहरिकीर्तनं ॥ ज्ञा
नस्यचविरक्तेश्र्वबोधोन्योन्यप्रसंगतः ॥ २ ॥ सत्संगतःश्रोत्रमनोभिरामारामस्यवार्ताःसत
तंभवंति ॥ याभिर्मनःशुद्धिरथोविरक्तिर्भक्तिश्र्वबोधोनिगमप्रसिद्धः ॥ ३ ॥ गृहेवसंतोपि
हरिंभजंतोभूतानुकंपांभृशमचारंतः ॥ धन्यावदान्याविबुधेषुमान्याभवंत्यवन्यामिहसेवनी

स० तरं०

॥३॥

॥५॥

(7A)

याः ॥ ४ ॥ भववनगोपिभवनगोभजतिभृशंवन'जनाभमवनौयः ॥ सदयःसदयःसंभवतिसं
भवतिरस्कारमाचरत्यभयः ॥ ५ ॥ साधुःसदैवशृंगीगिरिवरइवसर्वकालगुणसहनः ॥ सं
त्वाश्रयोऽचलात्मायस्यगुह्यांनिरंतरंसहृदिः ॥ ६ ॥ यतोखिलात्मापरिपूर्णसंवित्संकीर्त्य
मानोभगवान्स्वभावात् ॥ सेव्यःसदास्याद्भवबंधमुक्तयैदेशोविविक्तःसंजनोपिशश्वत् ॥ ७ ॥
कामरताभुविभूत्वापामरतानैवयांतियेसंतः ॥ नामरतामिच्छंत्यपिनामरतां राघवस्यतेसे
व्याः ॥ ८ ॥ स्वसेवकेसर्वधराधिनाथेस्वताडकेवापिचतस्करेवा ॥ नरागबिद्वेषयुतःकदा
पिससाधुवर्यःकिलसेवनीयः ॥ ९ ॥ सुसुंदरांगीवनितांपरस्यरहोगतांवासरसांसमीपे ॥
निरीक्ष्यचेतोविकृतिर्नयस्यससाधुः ॥ १० ॥ रामेति कृष्णेतिवदन्सुहृष्टःप्रेमाश्रुनेत्रःपुल
कान्वितश्च ॥ ममत्वहीनोनिरहंकृतिश्चससाधुः ॥ ११ ॥ आपत्सुखेदंनकरोतियोत्रसंप

१ पद्मनाभं २ अयःशुभावहोविधिरित्यमरः ३ शृंगप्राधान्यसान्त्वोश्चेत्यमरः ४ गुणः जंतुश्च. ५ बुद्धिः दरीच.

६ विष्णुः सिंहश्च. ७ विविक्तौपूतविजनावित्यमरः

भ० वि०

॥६॥

(४)

त्सुमागर्वलवंसमश्च ॥ योधीरधीनोविपरीतताभाक्ससाधु० ॥ १२ ॥ सदास्वभावाद्रघु
नायकस्यगुणप्रशस्तावतिसक्तियुक्तः ॥ दैवोपलब्धंबहुमानवेद्यःससाधु० ॥ १३ ॥ यद्वाक्प्र
शस्तारघुनायकस्यगुणप्रशस्तावनिशंस्वभावात् ॥ देहीतिवकुंशिथिलाभवन्तीससाधु०
॥ १४ ॥ त्यक्त्वारायोभंगुरानुसद्विवेकान्मत्वारामस्वस्वरूपंसदैव ॥ गच्छेन्नासौरामरा
वैपरीत्यंश्रेयःकामैःसाधुवर्यःससेव्यः ॥ १५ ॥ साधौनसाधितातिष्ठेद्विवेकस्यान्वयात्किल ॥
साधौनसाधुतातिष्ठेद्विवेकव्यतिरेकतः ॥ १६ ॥ साधयःसाधवोनैवसाधवोनैवसाधयः ॥ यव
मात्रविभेदेनदुःखिनोऽन्येसुखात्मकाः ॥ १७ ॥ साधुतांसाधुतायेनसाधितासाधितापुनः ॥
तनुताऽतनुतापस्यनकिंतस्यासतोभवेत् ॥ १८ ॥ स्वमुखानिरतइहसाधुर्भवतिविमलदृक्स
दाविवेकाढ्यः ॥ संत्यज्यसर्वभूतीर्धत्तेहरिनीलरत्नमेवहृदि ॥ १९ ॥ सोऽकिंचनोभाग्यव

१ अर्थान्. २ रामधनः ३ स्वभावात् शब्दतश्च. ४ सज्जने. ५ पुंस्याधिर्मानसीव्यथेत्यमरः ६ अधिसहिते. ७ सज्ज
नता. ८ तिरस्कृता. ९ कृशता.

स० त०

॥३॥

॥६॥

(8A)

तांवरिष्ठस्तस्यार्जनीयंनहि किंचिदत्र ॥ त्रैलोक्यराज्येननतोषमेतितन्नाशनेनापिनखेदभा
कसन् ॥ २० ॥ यन्महतां हृत्पद्मं दिवानिशं सुप्रसन्नमाभाति ॥ सदिनः सदाचिदात्मा मुदाह
रि नैव मुंचति तत् ॥ २१ ॥ साधौ सामोदत्वं रसपूर्णत्वं च जलज इव भवति ॥ चलता स नृष्ण
ता वामूढे मीने स्वभावेन ॥ २२ ॥ सत्संगमात्पापपथान्निवृत्तिः सत्संगमाद्दर्मपथप्रवृत्तिः ॥ स
त्संगमात्स्यात्सदसद्विवेकस्तस्माद्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः ॥ २३ ॥ महत्तमस्ते हृदिसंस्थितं य
त्तेनासिदुःखी नितरां नरत्वं ॥ महत्तमश्चेत्प्रणतः सुपृष्टः संसेवितः सन्सकलं हरेत्तत् ॥ २४ ॥ न
तापंकारी सुजनः कदापितस्यैव कुर्यात्सुसमागमनां ॥ नतापकारी कुजनो भूत एव कार्यः सतादृ
ष्टिपथात्सुदूरं ॥ २५ ॥ यत्सेवनं दुर्जननायकस्य भवेन्नतदुर्जननायकस्य ॥ यत्सेवनं सज्जन
नायकस्य भवेन्नतत्सज्जननायकस्य ॥ २६ ॥ कुजनेन समागमो यदि स्यात्कुमतिस्तर्हि न क

१ साधुः २ दिनेन सहितः संश्वासौ इति श्व. इनः सूर्यः ३ विष्णुः सूर्यश्च ४ जलजे इति पदच्छेदः ५ नरः
६ नतमपकरोतीति.

भ० वि०

॥७॥

(१)

स्यवाभवेत् ॥ कुमतिर्नचकोनयंत्रिमुंचेन्नयहीनःकनगर्ह्यतांत्रजेत् ॥ २७ ॥ कोनयातिक्रमं
कुर्याल्लोकेसज्जनसंगमात् ॥ को न यातिक्रमंमूढालोकेऽसज्जनसंगमात् ॥ २८ ॥ खंगून्यं
यदपिमतंसुयोगंतोजातुतत्सुखंपूर्णं ॥ दुर्योगाद्दुःखमतःसएवहेयोविचारेण ॥ २९ ॥ तत्त्व
ज्ञानामयेकार्यस्तत्त्वज्ञानामुपाश्रयः ॥ अज्ञानांसंगतो न स्यादज्ञानांतःकदाचन ॥ ३० ॥ स
त्संगमंसंततमत्रकुर्यान्नश्रीमतावाविदुषाखलेन ॥ शिरस्थरत्नेनविभूषितोपिनकिंभुजंगःप
रिहारणीयः ॥ ३१ ॥ सत्त्राणहेतोर्जगदीश्वरोपिलीलावतारान्शतशोविधत्ते ॥ देहेनसत्सं
गतिलुब्धएवसत्संगमाहात्म्यमनंतमस्ति ॥ ३२ ॥ विश्वात्मनिहरौनित्यंसज्जनःसरसःकि
ल ॥ तस्यसंगतितोनैववैरस्यस्थितिरुद्भवत् ॥ ३३ ॥ सरससंगमलाभरतोजनोनकलयेद
पिदुःखमपिक्वचित् ॥ समधुकंजनिषेवणतत्परोनगणयेद्धमरोनिजबंधनं ॥ ३४ ॥ भामवतं

१ रलयोः सावर्ण्यात्क्रमं. २ स्वक्षरयोगतः अथचसुसंगतितः ३ दुर्वर्णयोगतः अथचदुःसंगतितः ४ वैरस्यस्थितिः
विरसतास्थितिः अथच वैरस्येतिभिन्नपदं वैरस्य शात्रवस्य. ५ कमलं

स० तर०

॥३॥

॥७॥

(9A)

चपुराणंपुरुषंतद्वाचकंनिषेवेत ॥ यःसततंतस्यभवेन्मुक्तिःकरगाचभक्तिसुखं ॥ ३५ ॥ यो
जयत्यरिषड्गुर्गनित्यानित्यविवेकधीः ॥ योजयत्यच्युतेभक्तिसाधुरात्मानुभाववित् ॥ ३६ ॥
साधवोदुर्लभास्तेतुमाधवोहृदि यैर्धृतः ॥ समाराधनतोयेषांसमाधिर्मनसोभवेत् ॥ ३७ ॥
भूतानांप्रीतियेसःस्याद्दुर्भिक्षेपातियोधनी ॥ अपिभूतात्मनःसःस्याद्विष्णोःप्रीत्यैचसज्जनः
॥ ३८ ॥ विहायाभिमानंविवेकेनसर्वसदाश्रीहरिसेवतेऽनन्यभावात् ॥ सएवाभिजातश्च
साधुःप्रसिद्धोऽद्भुतनाभिजातोबहुश्लाघतेतम् ॥ ३९ ॥ गंगाधराख्यदेवस्यजनस्थाननिवा
सिनः ॥ कृतावस्तुतरंगोऽयंपायतापानिवारकः ॥ ४० ॥ इतिश्रीभक्तिविष्णुपद्यांसत्संगनि
रूपणं नामतृतीयस्तरंगःसमाप्तिमगमत् ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ अथवैराग्यानिरूपणम् ॥ येषांमनोनोविषयेषुसक्तंतेषांविभौभक्तिरती
वशुद्धा ॥ वैराग्यमुक्तंहितकृद्दुधैस्तत्तस्याप्तयेसंप्रयतेतधीरः ॥ १ ॥ स्वभावतःस्वार्थपराय

१ अभिजातः कुर्लाने स्यात् न्याय्यपंडितयोरपीति मे ० २ ब्रह्मा.

भ० वि०

॥८॥

(१०)

णोऽयंकरोतियत्नंस्वसुखायजंतुः ॥ स्वमेवपूर्णसुखमीश्वरंनजानांतितस्मादसुखंप्रयाति
॥ २ ॥ सुखायलोकोयततेऽत्रसर्वस्तन्मन्यतेवित्तगृहादिभिःस्यात् ॥ विनश्वरास्तेसकलाः
पदाथोअनश्वरंशर्मकथंप्रदद्युः ॥ ३ ॥ धनादिमत्वास्वसुखायदृश्यंतल्लाभयत्नंप्रकरोतिमर्त्यः ॥
प्राप्तिस्तुतस्याल्पसुखप्रदात्रीभूत्वालयंघातिततोऽतिदुःखं ॥ ४ ॥ धनार्जनेदुःखमतीवयस्मा
त्तद्रक्षणेतस्यविनाशनेच ॥ पद्मेश्वरंक्लेशहरंमुकुंदंभजस्वभावात्सुररत्नमेकं ॥ ५ ॥ धनार्जनं
क्लेशमतीवसोद्वाकरोतिसंसारसुखायजंतुः ॥ नमुक्तयेदुःखहरांसुसाध्यांभक्तिमुकुंदस्यविभो
दयालोः ॥ ६ ॥ अर्थायमोहात्कुजनायतंतैत्रजैतिसौख्यंकिलनाऽऽयतंते ॥ बुधायतंतेभव
मोक्षणायशश्वत्सुखश्रृंहरितोषणाय ॥ ७ ॥ यततेस्वसुखायसज्जनोमनुतेस्वंसुखमव्ययं
हरिं ॥ यततेस्वसुखायदुर्जनोमनुतेस्वंधनमेवनश्वरं ॥ ८ ॥ धनाप्तयेवादिपराजयायकरोषि
तर्कानमितान्किमेतैः ॥ संप्राप्तयेत्वंपरमात्मविष्णोर्गुर्वाश्रितःसन्कुरुसाधुतर्कं ॥ ९ ॥ ऊहः

१ पद्मालक्ष्मीः पद्मोनिधिश्च. २ विष्णुः निधिश्च.

वै० तर०

॥४॥

॥८॥

(70A)

सएवकर्तव्योयेनसंतरणंभवेत् ॥ अन्यथामोहंएवस्याद्भवसागरमज्जकः ॥ १० ॥ तर्कान्ना
नाविधाँस्त्यक्त्वामातिँसुस्थांहरौकुरु ॥ विद्यायाहिफलंसम्यगेतदाहुर्मनीषिणः ॥ ११ ॥
विद्यांमोक्षपरांप्राहुःपूर्वसर्वेमनीषिणः ॥ तामेवार्थपरांकृत्वाकथंयास्यसिसद्गतिं ॥ १२ ॥
यत्पावनंश्रीहरिकीर्तनंतद्वेदांतविद्यामपिमुक्तिहेतुं ॥ अर्थायकिंयोजयसीहमूढकःशुक्ति
काप्त्यैवररत्नदःस्यात् ॥ १३ ॥ अर्थाजनंश्रीहरिकीर्तनेनवेदांतबोधेनकरोषिमोहात् ॥ चिं
तामणित्वंविनिमय्यहस्तेगृण्हासिकिकाचमणिविमुढ ॥ १४ ॥ संप्राप्यनैगमंज्ञानंयो
जयत्यर्थलब्धये ॥ वणिग्वृत्तिःसविज्ञेयःपरमार्थकिमश्रुते ॥ १५ ॥ यदिभवेदुरुसे
वनधर्मभाङ्गनरहरेश्वरहोभजनेरतः ॥ उपनिषत्परिशीलनमर्थवद्भवतितस्यनरस्याविमु
क्तिकृत् ॥ १६ ॥ योयःप्रारब्धेऽर्थस्तंतंप्राप्तोत्ययत्नतोमनुजः ॥ तत्किंप्रयत्नतस्तभ्र
मंत्यजश्रीहरिंभजविमुक्त्यै ॥ १७ ॥ द्रारिच्यमेवयदितेकिलभालपट्टेतन्नप्रयातिकृतयत्न

१ माऊहः अतर्कः अथचमोहोभ्रांतिः २ निगमोवाणिजेपुर्याकटेवेदेवाणिकपथइतिमे० ३ धर्मरहस्युपनिषदित्यमरः

भ० वि०

॥९॥

(11)

शतैःकदापि ॥ तत्किं वृथा भजसि रेथनिनो मदांधान् श्रीराममेव भजतं सकलेष्टहेतुं ॥ १८ ॥
यस्मिन् तदृषीकदमनं ह्यरुतप्रयत्नं न भ्रतवमेव सकलाय विनाशहेतुः ॥ नो देत्यहं कृतिरनर्थकरी
नरस्य दैन्यं वरं सुतपसोऽत्र निदानभूतं ॥ १९ ॥ मंयुं विदधद्बुधा प्रदीस वैश्वानरश्च दुर्वासाः ॥
सुज्ञस्तु तपोनुमनुते मुनिरिव मूढस्तपोहीनः ॥ २० ॥ उपवासस्तनुकाश्र्यं न क्रोधो नो मदो भवे
द्यस्मिन् ॥ आकिंचन्यं विधितस्तपसो हेतुस्तु सुज्ञस्य ॥ २१ ॥ नरो धनं कांक्षति भुक्तये यो न
रोधनं तन्मनुते स्वमुक्तेः ॥ न शोधनं यन्मनसोऽत्र जातं न बोधनं तेन धनेन पुंसः ॥ २२ ॥ वर्षवा
तंचातमपि सोढ्वा सर्वद्वेषपाषाणः ॥ न तपःफलं प्रयाति हितद्वदबुद्धिर्दरिद्रोयः ॥ २३ ॥
विद्याधनामानधनाश्च केचिद्यशोधनाये नु धनास्तथाऽन्ये ॥ धनानि सर्वाणि परित्यजंति संतः स
दारामधना भवन्ति ॥ २४ ॥ धनाढ्यो विवेकी भवेन्मानवो यः सदा नीतिवित्तो बुधेष्वग्रगण्यः ॥

१ मंयुः पुमान् क्रुधि ॥ दैन्ये शोके च पञ्चेति मे ० २ जाठरोऽग्निः ३ कुस्ति तवसनः पक्षे दुर्वासाः इति ऋषिनाम

वे० तरं०

॥४॥

॥९॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com